

Nicolae VASILE

## **Cometa**

**Un singur univers există,  
și acesta-i luminat de stele,  
dar și umbrit de găuri negre,  
ce-or mai însemnând și ele!**

**Ca simbol al rispei de lumină,  
steaua, oricât de mare ar fi,  
e mai slabă decât pata neagră,  
ce pare lumina a o economisi.**

**A sa vecină, mereu întunecată,  
are atâta energie concentrată,  
că raza-i de lumină e încovoiată  
și afară nu mai poate să răzbată.**

**Acest hățiș de pete și de stele,  
un infinit de umbre și lumini,  
pe care timpul pare să îl schimbe,  
are totuși ceva fix, ciclicitatea lui.**

**Doar cometele nu sunt fixe,  
ele nu repetă același drum,  
vin de niciunde și apoi pleacă,  
dar pentru noi asta-i destul.**

**Ce lasă însă ele-n urmă,  
Doamne, apără-ne dacă poți,  
să mai trăim și după aceea,  
s-avem copii, s-avem nepoți!**

**Așa este și cu iubirea,  
vine de unde nu știi,  
îți sucește de tot mintea,  
de cu greu îți mai revii.**

**Având atâta energie  
universu-i totuși rece,  
iubirea încălzește totul,  
după aceea și ea trece.**

**Nu este însă sfârșitul,  
omul din atât nu piere,  
caută iar, altă iubire,  
și găsește altă durere.**